

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तृष्णाविनयनं तृषामात्रापहंभं दानतुष्टुद्याधिहरं ॥ २६ ॥
नीतालोकममुंसर्वेनानाशस्त्रास्त्रयोधिनः ॥ इमौतौपरिघप्रख्यौभुजौममदुरासदौ ॥ ८ ॥ ययोरंतरमासाद्यधार्तराष्ट्राः क्षयंगताः ॥ ताविमौचंदनेनाक्तौचंदना
हौचमेभुजौ ॥ ९ ॥ याभ्यांदुर्योधनोनीतः क्षयंससुतबांधवः ॥ एताश्चान्याश्चविविधाः शल्यभूतानराधिपः ॥ १० ॥ वृकोदरस्यतावाचः श्रुत्वानिर्वेदमागमत् ॥
साचबुद्धिमतीदेवीकालपर्यायवेदिनी ॥ ११ ॥ गांधारीसर्वधर्मज्ञातान्यलीकानिशुश्रुवे ॥ ततः पंचदशेवर्षे समतीतेनराधिपः ॥ १२ ॥ राजानिर्वेदमापेदेभीमवा
ग्याणपीडितः ॥ नान्वबुध्यततद्राजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ १३ ॥ श्वेताश्वोवाथकुंतीवाद्रीपदीवायशस्विनी ॥ माद्रीपुत्रौचधर्मज्ञौचित्तंतस्यान्ववर्ततां ॥ १४ ॥
राज्ञस्तुचित्तरक्षंतौनोचतुः किंचिदप्रियं ॥ ततः समानयामास धृतराष्ट्रः सुहृज्जनं ॥ १५ ॥ बाष्पसंदिग्धमत्यर्थमिदमाह चतान्भृशं ॥ धृतराष्ट्र उवाच विदितं भ
वतामेतद्यथावृत्तः कुरुक्षयः ॥ १६ ॥ ममापराधात्तत्सर्वमनुज्ञातंचकौरवैः ॥ योहंदुष्टमतिमंदोज्ञातीनां भयवर्धनं ॥ १७ ॥ दुर्योधनं कौरवाणामाधिपत्येभ्यषे
चयं ॥ यच्चाहंवासुदेवस्यनाश्रौषंवाक्यमर्थवत् ॥ १८ ॥ वध्यतांसाध्वयंपापः सामात्यइतिदुर्मतिः ॥ पुत्रस्नेहाभिभूतस्तुहितमुक्तोमनीषिभिः ॥ १९ ॥ विदुरेणा
थभीष्मेणद्रोणेनचरूपेणच ॥ पदेपदेभगवताव्यासेनचमहात्मना ॥ २० ॥ संजयेनाथगांधार्यातदिदंतप्यतेचमां ॥ यच्चाहंपांडुपुत्रेषुगुणवत्सुमहांसु ॥ २१ ॥
नदत्तवान्श्रियंदीप्तांपितृपैतामहीमिमां ॥ विनाशंपश्यमानोहिसर्वराज्ञांगदाग्रजः ॥ २२ ॥ एतच्छ्रेयस्तुपरमममन्यतजनार्दनः ॥ सोहमेतान्यलीकानिनिवृ
त्तान्यात्मनस्तदा ॥ २३ ॥ हृदयेशल्यभूतानिधारयामिसहस्रशः ॥ विशेषतस्तुपश्यामिवर्षेपंचदशेद्यवै ॥ २४ ॥ अस्यपापस्यशुद्ध्यर्थंनियतोस्मिसुदुर्मतिः ॥ च
तुर्थेनियतेकालेकदाचिदपिचाष्टमे ॥ २५ ॥ तृष्णाविनयनंभुंजेगांधारीवेदतन्मम ॥ करोत्याहारमितिमांसर्वःपरिजनःसदा ॥ २६ ॥ युधिष्ठिरभयादेतिभृशं
तप्यतिपांडवः ॥ भूमौशयेजप्यपरोदर्भेष्वजिनसंवृतः ॥ २७ ॥ नियमव्यपदेशेनगांधारीचयशस्विनी ॥ हतंशतंतुपुत्राणांययोर्युद्धेऽपलायिनां ॥ २८ ॥ नानु
तप्यामितच्चाहंक्षत्रधर्महितेविदुः ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजानमभ्यभाषतकौरवः ॥ २९ ॥ भद्रंतेयादवीमातर्वचश्चेदंनिबोधमे ॥ सुखमस्म्युषितःपुत्रत्वयासुपरिपा
लितः ॥ ३० ॥ महादानानिदत्तानिश्राद्धानिचपुनःपुनः ॥ प्रकृष्टंमयापुत्रपुण्यंक्षीर्णंयथाबलं ॥ ३१ ॥